

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16Co/22/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513206337
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8513206337.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Branislava Brezu v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Fridrich Paľko s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421 proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa, č. k. 6C/199/2013-56 zo dňa 21. októbra 2014 a o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa, č.k. 6C/199/2013-70 zo dňa 02. februára 2015 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenou súdu dňa 27. 09. 2012 sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplataenia majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Škoda mala žalobcovi vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu v exekučnom konaní, v ktorom žalobca vystupoval ako oprávnený. Nesprávny úradný postup mal spočívať v tom, že súd nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia v zákonnej 15 dňovej lehote.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil.

O žalobe rozhodol súd prvého stupňa tak, že žalobu zamietol. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Súd nemal za preukázané, že došlo k porušeniu práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov vydaním rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po zákonom určenej lehote ako ani to, že žalobca v predmetnom exekučnom konaní podal sťažnosť na prieťahy v konaní. Žalobca nepreukázal vznik majetkovej škody, vznik nemajetkovej ujmy na jeho strane, nepreukázal taktiež ani príčinnú súvislosť medzi prípadným nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a prípadne žalobcovi vzniknutou či už majetkovou škodou alebo nemajetkovou ujmom, teda nepreukázal v tomto konaní ani jednu z podmienok zakladajúcich v dotknutých prípadoch zodpovednosť žalovaného.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa ust. § 142 ods. 1 OSP.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, a to proti celému rozhodnutiu. Odvolanie odôvodnil nasledovne:

- namietal skutočnosť, že súd rozhodol o merite veci na základe a s použitím inšpirácie novou právnou úpravou obsiahnutou v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z.. Túto úpravu podľa žalobcu nie je možné v danom prípade použiť, pretože nebola účinná v čase založenia zodpovednostného právneho vzťahu,
- súd nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty,
- súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami, súd má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno založiť meritórne rozhodnutie,
- súd nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s predloženým znaleckým posudkom, ak konštatuje, že žalobcovi nevznikla škoda,
- ak bol súdu pred pojednávaním veci doručený návrh na prerušenie konania z dôvodu prebiehajúceho konania o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu, bol súd povinný pred rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu osobitne rozhodnúť.

S poukazom na uvedené navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátiť tomuto súdu na opätovné pojednanie.

Odvolací súd v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 OSP preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 OSP a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené a rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne.

Žalobca v odvolaní namietal, že súd prvého stupňa nesprávne (retroaktívne) vychádzal z ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., ktoré podrobne upravuje podmienky, na základe ktorých možno usúdiť na vznik nesprávneho úradného postupu v podobe prieťahov v konaní. Argumentácia súdu prvého stupňa je zrejماً z odôvodnenia jeho rozhodnutia, pričom sa netýka ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2013, ale v znení účinnom ku dňu podania návrhu. Preto tento odvolací dôvod odvolací súd považoval za nedôvodný.

To však neznamená, že súd prvého stupňa nemohol ako príklad uviesť právne významné okolnosti uvedené v ustanovení § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2013, a to v kontexte skúmania, ktoré súd musí vykonať, aj keď sa pri posudzovaní otázky nesprávneho úradného postupu vrátane prieťahov v konaní pohybuje v právnom rámci danom mu ustanovením § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom v čase vzniku zodpovednostného právneho vzťahu medzi účastníkmi konania.

V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že v prejednáwanej veci nedošlo k sťažnostiam na prieťahy v konaní.

V danom prípade nesprávny úradný postup mal spočívať v nedodržaní 15 - dňovej zákonnej lehoty stanovenej ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Táto 15 - dňová zákonná lehota sa výslovne vzťahuje na prípady, ak súd po preskúmaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Ak zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietne. Pre zamietnutie žiadosti (hoci i len čiastočné) Exekučný poriadok žiadnu zákonnú lehotu neurčuje.

Materiálny prieskum súladnosti exekučného titulu (i návrhu a žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie) so zákonom je potrebné vykladať aj v kontexte zákona č. 244/2002 Z.z., ktorý v zmysle § 45 ods. 1, 2 citovaného zákona, umožňuje zastaviť výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/, teda ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a/ a b/ (rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania alebo rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní) alebo ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Dôležitou

okolnosťou je to, že exekučný súd je oprávnený na zastavenie výkonu rozhodcovského rozsudku alebo exekučného konania aj bez návrhu v prípade zistenia nedostatkov podľa § 45 ods. 1 písm. b/, c/ Zákona o rozhodcovskom konaní.

Z vyššie uvedených ustanovení vyplýva jednoznačná potreba materiálneho prieskumu súladnosti exekučného titulu so zákonom. Za takejto situácie je 15 - dňová lehota na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie veľmi problematickým činiteľom, a práve preto zákon pri predpokladanom zistení rozporu exekučného titulu so zákonom nestanovuje žiadnu lehotu na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (hoci i len čiastočné), na zastavenie exekúcie alebo na zastavenie exekučného konania.

Pri rozhodovaní o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, resp. o zastavení exekúcie, žiadne zákonné lehoty porušené neboli, a teda nie je naplnený jeden zo základných predpokladov pre priznanie náhrady škody a nemajetkovej ujmy v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ktorým je nesprávny úradný postup spočívajúci v porušení povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote. Už len nespĺnenie tohto predpokladu je samo o sebe dôvodom pre zamietnutie žaloby. Zákonnými predpokladmi vzniku nároku na náhradu škody podľa ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. sú existencia nesprávneho úradného postupu, škoda a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Ak chýba čo i len jeden z týchto predpokladov, zodpovednosť žalovaného daná nie je.

Odvolací súd navyše uvádza, že každé konanie alebo rozhodnutie súdu po zákonom stanovenej lehote nemožno bez ďalšieho považovať za prieťahy v konaní. Je všeobecne známou skutočnosťou, že žalobca v danom období doručil súdom Slovenskej republiky veľké množstvo procesných návrhov, o ktorých bolo potrebné rozhodnúť. Vzhľadom na množstvo návrhov a na obsadenosť súdov nebolo vo faktických možnostiach súdov rozhodnúť o týchto návrhoch v zákonných lehotách. K rovnakým záverom dospel ÚS SR vo veci IV.ÚS 606/2012, kde uviedol, že „Doba rozhodovania o tejto žiadosti súdneho exekútora v trvaní viac ako 13 mesiacov by vo všeobecnosti nebola ústavne udržateľná, ale v okolnostiach daného prípadu, keď ústavnému súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že sťažovateľka podávala žiadosti o udelenia poverení na vykonanie exekúcií hromadne, teda v rovnakom čase zaťažila všeobecný súd väčším počtom podaní, vzhľadom na čo musela počítať s určitým technicko-administratívnym zdržaním na strane všeobecného súdu, ktoré spôsobilo, že o jej žiadosti bolo rozhodnuté s určitým časovým odstupom, ju možno považovať za ústavne akceptovateľnú.“

Keďže Znalecký posudok č. 1/2014 o výške vzniknutej škody a ani návrh na prerušenie konania z dôvodu prebiehajúceho konania o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu, na ktoré žalobca v odvolaní poukazuje, neboli v predmetnom konaní predložené, odvolací súd sa odvolacími námietkami týkajúcimi sa znaleckého posudku a návrhu na prerušenie konania nezaoberal.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil postupom podľa ust. § 219 ods. 1 OSP.

Uznesením zo dňa 02.02.2015 bol žalobcovi vyrubený súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 20 €.

Súd prvého stupňa rozhodnutie právne odôvodnil § 2 ods. 1 písm. a), § 2 ods. 4 prvá veta, § 5 ods. 1 písm. a), § 6 ods. 1, 2 zákona č. 71/1992 Zb. zákona o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

Uviedol, že podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov za podanie návrhu na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa platí súdny poplatok v sume 20 Eur. Odvolanie proti rozsudku vydaného vo veci samej bolo podané po zavedení položky 7a do Sadzobníka súdnych poplatkov. Je pravdou, že pri položke č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov nie je žiadna poznámka týkajúca sa platenia poplatku za odvolanie. Sadzobník súdnych poplatkov je prílohou k Zákonom o súdnych poplatkoch, ktorý upravuje základné podmienky vyberania súdnych poplatkov (t.j. kto je poplatníkom, kedy vzniká poplatková povinnosť, sadzby poplatkov, atď.). Má teda všeobecnú platnosť a je potrebné z neho vychádzať pri aplikácii tej ktorej položky Sadzobníka súdnych poplatkov. V zmysle ust. § 6 ods. 2 druhá veta Zákona o súdnych

poplatkoch, poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Uvedené ustanovenie je potrebné vykladať ako všeobecne platné pre celý Sadzobník súdnych poplatkov v tom smere, že ak ide o odvolanie vo veci samej, vyrubuje sa poplatok podľa rovnakej sadzby, ako tomu bolo za návrh, a to bez ohľadu na to, či v sadzobníku je určená sadzba poplatku percentuálne alebo pevnou sadzbou, resp. či je v sadzobníku súdny poplatok určený za konanie alebo z návrhu.

Dospel k záveru, že podaním odvolania vznikla žalobcovi poplatková povinnosť v zmysle položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov v spojení s § 6 ods. 2 druhá veta zákona č. 71/1992 Zb., preto vyrubil žalobcovi poplatok za podané odvolanie.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd toto rozhodnutie zrušil. Poukázal na to, že napadnuté uznesenie neobsahuje podstatnú náležitosť uznesenia, ktorým je odôvodnenie. Súd vyrubil poplatok v zmysle položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov. Podľa tejto položky sa poplatok vyrubuje za žalobu, teda spoplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody. Spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, dovolanie a pod.. Navyše podľa § 18ca ZoSP z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30.09.2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.09.2012. V danom prípade bola žaloba podaná pred 01.10.2012. Do 30.09.2012 bolo konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie o úhrade súdneho poplatku za odvolanie a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolací súd sa stotožňuje s presvedčivými a správnymi závermi rozhodnutia súdu prvého stupňa, na ktoré v celom rozsahu odkazuje (§ 219 ods. 2 OSP).

Odvolací súd poukazuje na to, že súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom bolo ex lege podľa § 4 ods. 1 písm. k/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „ZoSP“), oslobodené od poplatku od 01.07.2007, ktoré bolo zavedené s odkazom na zákon č. 273/2007 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Zákonom č. 286/2012 Z.z. z 11.09.2012, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch v znení neskorších právnych predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k novele zákona o súdnych poplatkoch, pričom bolo vypustené s účinnosťou od 01.10.2012 ustanovenie § 4 ods. 1 písm. k/ ZoSP (týkajúce sa vecného oslobodenia vzťahujúceho sa na konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom).

Z ustanovenia § 18ca ZoSP v súvislosti s účinnosťou novely ZoSP č. 286/2012 Z.z. vyplýva, že z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30.09.2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.09.2012, i keď sa stanú splatnými po 30.09.2012.

Pri výklade predmetného zákonného ustanovenia je potrebné vychádzať z celého kontextu ZoSP s poukazom na znenie § 1 a § 5 citovaného právneho predpisu.

Ak bol poplatkový úkon navrhnutý alebo ak je v Sadzobníku súdnych poplatkov ustanovený súdny poplatok za konanie, a toto bolo začaté do 30.09.2012, vyberajú sa poplatky podľa doterajších predpisov. Ide o zakotvenie princípu zákazu retroaktivity vo vzťahu k úkonom navrhnutým alebo konaniam začatým do 30.09.2012, keďže pri nich poplatková povinnosť vznikla ešte počas účinnosti právneho stavu pred novelou vykonanou zákonom č. 286/2012 Z.z..

V prípade podania odvolania vzniká poplatková povinnosť podľa § 5 ZoSP až podaním odvolania, ktoré je poplatkovým úkonom. Ak bolo odvolanie podané po 30.09.2012, aj keď samotné súdne konanie na súde prvého stupňa začalo do 30.09.2012, použije sa na poplatkovú povinnosť v odvolacom konaní právny stav účinný po 30.09.2012.

Podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov účinného od 01.10.2012, zo žaloby o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa platí súdny poplatok vo výške 20 Eur.

Ak je ustanovená sadzba za konanie, myslí sa tým konanie na jednom stupni (§ 6 ods. 2 veta prvá Zákona o súdnych poplatkoch). Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Z uvedeného vyplýva, že i sám zákonodarca rozlišuje pre poplatkové účely medzi konaním na jednom stupni a konaním odvolacím a dovolacím, preto poplatková povinnosť za odvolanie sa posudzuje podľa právneho stavu platného a účinného v čase začatia odvolacieho konania.

Keďže poplatková povinnosť žalobcu v odvolacom konaní vznikla podaním odvolania a od 01.10.2012 na konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa nevzťahuje vecné oslobodenie, vznikla žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie podľa § 6 ods. 2 druhá veta poplatkového zákona, položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov.

S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 219 ods. 1 OSP uznesenie ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný a úspešnému žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.